

РЕШЕНИЕ

№ 7410

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 28.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2815** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.54, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на М. И. К. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №КД-14-22-236/19.02.2013г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваната Заповед като постановена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материално-правните норми. Жалбоподателката претендира, че актът страда от съществен порок във формата, тъй като не съдържа фактическите основания за постановяването му, което съществено е затруднило организирането на защитата ѝ. Твърди, че непълнотите и грешките в одобрените кадастрална карта (КК) и кадастрален регистър (КР) са свързани със спор за материално право между нея и собственикът на съседния урегулиран поземлен имот (УПИ) IX-187 и следователно отстраняването им може да бъде извършено след решаване на спора за собственост по съдебен ред. Счита, че е налице пълно съвпадение между имотната и регулационна граница между процесните имоти и не е било налице основание за изменение на КК. Моли съда да отмени Заповед №КД-14-22-236/19.02.2013г., както и да осъди ответника да ѝ възстанови направените разноски по водене на делото.

Ответникът – началник на Службата по геодезия, картография и кадастър –

[населено място] (СГКК), ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна М. Д. С. оспорва жалбата като неоснователна, без да излага конкретни доводи в тази насока. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката М. К. се легитимира като собственик на недвижим имот с площ от 665 кв.м., представляващ УПИ VII-2г, кв.29 по плана на [населено място], местността в.з. „Килиите”, съгласно приетите по делото Нотариален акт (НА) за дарение на недвижим имот №34, том XVI, нот. дело №2627/14.06.1985г. и Договор за доброволна делба на съсобствен недвижим имот №85/11.06.1999г., вписан в книгите по вписвания като акт №75 с вх. рег. №13383, том VIII.

С НА за покупко-продажба на недвижим имот №30, том LLXXXVII, нот. дело №27064/13.12.1996г. заинтересованата страна С. се легитимира като собственик на поземлен имот (ПИ) пл. №187 с площ от 3000 кв.м. в кв. 29 по плана на [населено място], м. в.з. „Килиите”.

Кадастралната карта и кадастралните регистри за част от район „В.” (включваща К.), в който попадат и процесните имоти с идентификатори 68134.1891.686 и 68134.1891.1054, е одобрена със Заповед № РД-18-69/ 14.12.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК).

Административното производство е започнало по Заявление на М. Д. С. с вх. №94-61922/01.11.2012г. за нанасяне на нови обекти в кадастъра. Въз основа на представената от заявителката С. Скица-проект №79044/07.11.2012г. е съставен Акт №1216/07.11.2012г. за непълноти и грешки в ПИ 68134.1891.686 и 68134.1891.1054 по КК на [населено място] (А.). Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателката, в качеството си на заинтересовано лице по смисъла на §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗКИР, да е била уведомена за образуваното производство за изменение на КК. Съгласно отбелязването на последна страница, на основание чл.62, ал.5 от Наредба №3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3), А. не се подписва от пряко заинтересованите лица, когато регулационните линии от приложен устройствен план се нанасят като имотни граници.

С оспорвания административен акт, на основание чл.54, ал.1 във вр. с чл.53, ал.1 т.1 ЗКИР е ОДОБРЕНО изменение в КККР на [населено място], в частта за имоти с идентификатори 68134.1891.686 и 68134.1891.1054., изразяващо се в следното: 1) Нанасяне на нови обекти в кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР): ПИ с идентификатор 68134.1891.1132, с площ от 607 кв.м.; ПИ с идентификатор 68134.1891.1133, с площ от 98 кв.м.; ПИ с идентификатор 68134.1891.1134, с площ от 809 кв.м.; ПИ с идентификатор 68134.1891.1135 с площ от 2046 кв.м. и ПИ с идентификатор 68134.1891.1136 с площ от 1448 кв.м.; 2) Зачиване на ПИ с идентификатор 68134.1891.686 с площ от 4303 кв.м. и ПИ с идентификатор 68134.1891.1054, с площ от 704 кв.м.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ), съгласно която: 1) Действащият регулационен план на м. в.з.

„Килиите” е одобрен с Решение №48/10.12.2001г. по Протокол №32 на Столичния общински съвет (СОС.); 2) Със същото Решение на СОС е бил одобрен и кадастралният план, действал преди одобряване на КККР.; 3) Имотът на жалбоподателката по Договор за доброволна делба от 11.06.1999г. и този на заинтересованата страна по НА за покупко-продажба №30/13.12.1996г., са описани в легитимиращите документи за собственост по данни от предходен регулационен и кадастрален план, одобрен със Заповед №801/21.04.1967г.; 4) В кадастралния план на местността, одобрен през 2001г., имотът на жалбоподателката К. е попълнен с пл. №386, а имотът на заинтересованата страна С. с пл. №686.; 5) С регулацията от 2001г. за обособяване на УПИ XXIII за имот 386 е придадена част от имот пл. №686.; 6) Действащият план за регулация не е приложен в частта за УПИ XXIII-386 и не са изпълнени предвидените улици, отнемащи част от площта на имот пл. №686.; 7) С процесното изменение на КК се нанасят границите на стар имот пл. №187 от предходния кадастрален план от 1967г., отразяват се границите на предвидената с действащия регулационен план улица-тупик от о.т.361 до о.т.358 и [улица]; 8) Границата между новопроектираните имоти с идентификатори 68134.1891.1132 и 68134.1891.1133 съответства на северната граница на стар имот с пл. №187.; 9) Новопроектираните граници между имоти с идентификатори 68134.1891.1132 и 68134.1891.1133, както и тази между имоти с идентификатори 68134.1891.1135 и 68134.1891.1136, съответстват на имотни граници от предходен кадастрален план, но не съответстват на действащия регулационния план на м. в.з. „Килиите”.; 10) Границата между новопроектираните имоти с идентификатори 68134.1891.1134 и 68134.1891.1135 е поставена в съответствие с плана за регулация от 2001г.

Заклучението на вещото лице инж. Т. А. е оспорено от жалбоподателката във вр. с което по делото е допусната повторна СТЕ. Заклучението на вещото лице инж. Д. А. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него възприема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Действащият регулационен план на м. в.з. „Килиите” е одобрен с Решение №48/10.12.2001г. на СОС. Този план не е приложен в частта за процесните имоти с идентификатори 68134.1891.686 и 68134.1891.1054.; 2) П. план за регулация е одобрен със Заповед №801/21.04.1967г. и е бил частично изменен през 1997г. със Заповед №РД-09-50-18. С това изменение за ПИ пл. №2 са отредени парцели III-2, V-2, VI-2, VII-2, VIII-2, а за имот пл. №187 е обособен парцел IX. 3) За осигуряване на достъп до парцели VII-2, VIII-2 и IX-187 е проектирана улица-тупик от о.т.560 до о.т. 561, която не е реализирана.; 4) Новопроектираната граница между имоти с идентификатори 68134.1891.1132 и 68134.1891.1133 не съществува в действащия регулационен план от 2001г. По силата на този план северната граница на новопроектираната [улица] преминава по южните граници на парцели XXIII-386 и XXII-387 без да се предвижда отнемане на части от тези имоти.; 5) Южната имотна граница на имот с идентификатор 68134.1891.1054 съответства на границата между имоти пл.№2 и пл. №187 по плана от 1967г. и е правилно отразена в КК.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е от заинтересовано лице по смисъла на чл.54 ЗКИР във вр. с §1, т.13 от ДР, в преклузивния срок за оспорване, установен в

чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид заявените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №КД-14-22-236/19.02.2013г. е постановена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР. Това обстоятелство е установено с приетата по делото Заповед №РД-13-89/16.03.2012г., видно от която, на основание чл.11, ал.2 ЗКИР, изпълнителният директор на АГКК е делегирал правомощията си за изменение на КК на началниците на съответните Служби по геодезия, картография и кадастър.

Актът е постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и страда от порока материална незаконосъобразност, отменителни основания по смисъла на чл.146, т.3 и т.4 АПК.

Чл.53, ал.1 ЗКИР допуска възможност за изменение на одобрените КККР при наличие на някоя от изрично и изчерпателно предвидените предпоставки: 1) когато съдържат непълноти или грешки; 2) когато са одобрени при нарушение на закона и 3) когато се нанасят допълнителни кадастрални данни по реда на чл.34, ал.1. В процесния случай изменението на КККР е свързано с отстраняване на непълноти и грешки, изразяващо се в попълване на нови и заличаване на съществуващи имоти.

Съгласно приложимите норми на чл.53, ал.2 и ал.3 ЗКИР и чл.62, ал.3 от Наредба №3, непълнотите или грешките на основните данни в КККР се допълват или поправят по молба на заинтересуваното лице, а когато са свързани със спор за материално право, те се отстраняват след решаването му по съдебен ред. Непълнотите и грешките се установяват на самото място от службата по геодезия, картография и кадастър с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици. В ал.3 на чл.62 от Наредба №3 изрично е предвидено, че при неподписване на акта от заинтересуваните лица това обстоятелство се отбелязва от съставителя и СГКК издава отказ за отразяване на непълнотата или грешката в КККР. Отклонение от този ред е предвидено в разпоредбата на чл.62, ал.5 от Наредба №3, съгласно която актът за непълноти и грешки не се подписва от пряко заинтересуваните лица при изпълнение на влязло в сила съдебно решение и когато регулационните линии от приложен устройствен план се нанасят като имотни граници.

В процесния случай, административният акт е издаден въз основа на А., който не е бил подписан от жалбоподателката в качеството ѝ на пряко заинтересован собственик на имот с идентификатор 68134.1891.1054. В случая не се твърди и не са ангажирани доказателства изменението да е извършено в изпълнение на влязло в сила съдебно решение. Със събраните и неоспорени по делото доказателства, включително с приетите две СТЕ, безспорно се установява, че действащият регулационен план от 2001г., в частта за процесните имоти и за проектираната улица-тупик от о.т.361 до о.т.358, не е приложен по смисъла на §22 от Заключителните разпоредби на Закона за устройство на територията (ЗР ЗУТ). Не е приложен и предходният регулационен план, одобрен в частта за процесните имоти със Заповед №РД-09-50-18/23.01.1997г., тъй като също не е изпълнена проектираната задънена [улица], предвидена да осигури достъп до парцели VII-2, VIII-2 и IX-187. Следователно в случая не е било налице основание за прилагане на разпоредбата на чл.62, ал.5 от Наредба №3/2005г. и административният орган е бил длъжен да предяви А., ведно със Скицата-проект за

изменението на всички заинтересовани страни – собственици и носители на други вещни права в имотите, които се засягат от изменението. Като не е сторил това началникът на СГКК е допуснал особено съществено нарушение на административно-производствените правила, довело до постановяване на един незаконосъобразен по съдържание индивидуален административен акт, доколкото в жалбата се прави изрично възражение за нанасяне на нови граници на имот с идентификатор 68134.1891.1054. Това възражение в крайна сметка обективира спор за материално право, който е пречка за изменение на КККР, преди разрешаването му по общия исков ред, съгласно изричната норма на чл.53, ал.2 ЗКИР.

По изложените доводи, съдът, в решаващия си състав приема, че Заповед №КД-14-22-236/19.02.2013г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменена.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката се дължат разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева – за държавна такса и за СТЕ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №КД-14-22-236/19.02.2013г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място].

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ и КАДАСТЪР, представлявана от изпълнителния директор, с адрес: 1618 С.,[жк], [улица], да заплати на М. И. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, сумата от 510 (петстотин и десет) лева – разноски по адм. дело №2815/2013г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова